

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 35

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavagnen 99 den 14 Sept. 1833.

69

Älsaste!

För din hälsöelse, att du har kunnat komma loss och är hemma på utsatt tid, skall jag ta emot dig med en hedersöfvelse från Bonniers förlag. Jag tyckte inte, att det var riktigt juste att ringa upp och fråga dig själva vad jag borde svara den, men nog var frestelsen stor.

Du skall inte tro, att jag blev ledsen över din felaktiga resa. Tvärtemot har jag länge undrat hur du har kunnat modiga att besöka henne. Det var bara den heulighetsfullhet, som du utgav din plan med, som tog så djupt.

Jo, herr Karl Otto B. lät telefona, att han ville göra mig ett besök, och han infann sig punktligt. Förlaget hade alla förberedelser avslutade, man väntade bara på att få höra fröken Olanders mening om saken. Hm!

Du har naturligtvis gissat, att det gällde ett sådant där psaltalbum, som du på torsdagen erhöi från Österrike-Tyskland. Men nu gällde det hela den kultiverade världen, också Japan och Kina. Herr B. räknade med 1000 namn. Själva hade han haft en så stor grändgi av det album, som han fick, hade han.

Han medförde i en portfölj tre färdigt tryckta uppsatser (på svenska, tyska och franska), där förlaget utbad sig årtiazgen till uttalande om vad de hade betytt för den skrivande, eller ett hyllningsuttryck eller, eventuellt, en uppsats. Till gengäld utlovades ett exemplar i mindre skala av hela verket.

Vidare hade han med sig långa listor på de personer, som skulle anmodas. Sin räknades verken Marcel Proust, som dog för 10 år sedan, eller Jeppe Jakobsen, som också är död, eller den värdige Miller eller prins Carls tre dottrar. Och jag ombads att komplettera listan särskilt med kvinnonamn.

Herr Bonnier förklarade, att lika väl som förlaget var alldeles klart att sättas i verket omedelbart, lika väl (det orksä omedelbart ^{kunne}) stoppas. Det berodde på fröken O.

Vad skulle den stackaren svara?

Jag sade också, att deras väntighet på vår återkomst, att
du naturligtvis skulle kunna få mycket glädje av denna hyllning,
men att du omkring 1 Oktober kommer att offentliggöra underbe-
dig någon stor firning samt att de anmodade personerna då
skulle råka i stor tvekan hur de borde förhålla sig. Ja, i så
fall var herr Bonnier beredd att ge oss, följande dag, skicka
ut skrivelsen, förklarade han.

Det viktiga skäl, som talade emot planen, hade jag vidare,
vore ju, att Tyskland, där du har dina flesta vänner, dels för närvarande
är så spåttat, dels så nyligen har deltagit i liknande eugneté,
då dess alla finaste namn vore representerade, både Dauphinais, Juven,
Simon m. fl. m. fl.

Jag fick nyss av allahanda slag i mitt gamla huvud, men
innan jag hade hunnit avsända min långa skriftliga motivering
för ett avböjande, ringde följande kväll herr B. på och meddelade,
att han och sonerna efter mitt avböjande hade kommit till det
resultatet, att det vore bäst att avstå från hela projektet för
att inte komma i kollision med ditt underbejande.

Till min outhärliga lättard är du ju nöjd med den avgörande.
Kanske du dock borde skynda på med det där meddelandet?
Det skall väl komma både i radio och tidningarna genom T. J.?

Släsa jk. dunder! Jag bryr mig inte om att
vara orolig för dig. Både du och jk. L. och Erik äro ju tjepera
karlar, när det gäller långa bilfärder. Och dina värdinnor
ha säkert nyttjadt all sin förmåga att bereda dig trevning
och komfort.

Vän

V. g.

P. S. "Jerusalem" är nu färdigt. Jag är ledsen, att du inte
kunde få din vilja fram beträffande formen Dalarne. När vi höllo
på med 1^{sta} delen, sade du bestämt ifrån, att det skulle vara Dalarna,
och så stod det nu redan tryckt på titelbladet, så därvid var ingenting
att göra.

Tänk vad dina skildringar från Palestina nu äro aktuella
i Zionisternas örgar!